

ที่ วธ ๐๓๐๑/๓๘๗ ๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 10158 ๓๕๖
รับที่(อีเมล) -
วันที่ 21 ก.ย. 2563 13.20

กระทรวงวัฒนธรรม

๑๐ ถนนเทียมร่วมมิตร

เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๑๐

๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยแนวทางพิจารณาในการจัดตั้งวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิก พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๐๗๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๓๐๑/๕๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ได้พิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยแนวทางพิจารณาในการจัดตั้งวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิก พ.ศ. แล้วเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีมีความครบถ้วนชัดเจน จึงขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับดังกล่าว รวม ๔ ประเด็น ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนา ได้ดำเนินการประชุมหารือกับผู้แทนสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย และนายสันติ สาทิพย์พงษ์ คณะทำงานพิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะ ฐานะ ของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม ตามกฎหมาย โดยขอรายงานประเด็นข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังนี้

๑. การจัดตั้งวัดคาทอลิกและการรับรองวัดคาทอลิกตามร่างระเบียบฉบับนี้จะส่งผลให้วัดหรือมิชชันได้รับสิทธิประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

๑.๑ สิทธิการได้มาซึ่งที่ดินของวัดตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗

ตามหลักของศาสนจักร ในการจัดตั้งวัดแห่งใดขึ้นต้องมีที่ดินตั้งวัดเป็นที่ดินของมิชชัน หากตั้งอยู่ที่ดินของบุคคลอื่นแล้ว วัดนั้นจะไม่มีคามมั่นคงด้านความคงอยู่ อันมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของคริสต์ศาสนิกชน ดังนั้น ร่างระเบียบนี้จึงกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองคำขอจัดตั้งวัดคาทอลิก เพื่อกลั่นกรองความเหมาะสมของการจัดตั้งวัดใหม่และการรับรองวัดที่ได้ตั้งขึ้นแล้ว โดยเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งวัดหรือรับรองวัดแล้ว วัดนั้นย่อมเป็นศาสนสถาน ที่จัดตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงมีสิทธิขอการได้มาซึ่งที่ดินและจำนวนขนาดของที่ดินเพื่อเป็นที่ตั้งวัดได้ แต่ต้องเป็นตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายที่ดิน โดยต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑.๒ สิทธิการได้มาซึ่งที่ดินสำหรับทำประโยชน์แก่มิชชันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะ ฐานะ ของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยามตามกฎหมาย ร.ศ. ๑๒๘

สิทธิการ...

สิทธิการได้มาซึ่งที่ดินสำหรับทำประโยชน์แก่มิชชัง เป็นสิทธิตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ โดยมีชังมีอำนาจที่จะถือที่ดินเป็นที่สำหรับทำประโยชน์ ภายในจังหวัดใด ซึ่งมีสถานวัดบาทหลวงตั้งอยู่แห่งหนึ่งแล้ว ส่วนจำนวนที่ดินสำหรับทำประโยชน์นี้มีกำหนดไม่เกินกว่าจังหวัดละ ๓,๐๐๐ ไร่ ไม่ว่าสถานวัดบาทหลวงที่ตั้งอยู่ที่แห่ง (จังหวัดและจำนวนเนื้อที่ตามแบบบัญชีที่ ๒ ท้ายพระราชบัญญัติ) โดยไม่ให้คิดจำนวนเนื้อที่ซึ่งตั้งสถานวัดบาทหลวง หรือสถานพักสอนศาสนานั้นเข้ามารวมด้วย ดังนั้น หากมีการจัดตั้งวัดใหม่หรือรับรองวัดที่ได้ตั้งขึ้นในจังหวัดที่ยังไม่ได้รับอนุญาต มิชชังย่อมมีสิทธิถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ด้วย อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการถือที่ดินดังกล่าวจะเป็นสิทธิตามกฎหมาย แต่มิได้บังคับให้รัฐบาลต้องอนุญาตให้มิชชังถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดได้ ดังจะเห็นได้จากการประกาศพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันข้อ ๒๑ คือ ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะ ฐาน ของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม แก่วิกาลิโอโตอาปอสตอลิกแห่งหนองแสง ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒ ในสมัยรัชกาลที่ ๗ ได้กำหนดในมาตรา ๒ ให้จำนวนที่ดินสำหรับทำประโยชน์ไว้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ต่อหนึ่งจังหวัด ดังนั้น การอนุญาตให้มิชชังถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ที่ผ่านมาจึงขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

(ก) สถาปนะมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย ในฐานะผู้แทนมิชชัง ได้ชี้แจงความประสงค์ต่อกรมการศาสนาว่า หากรัฐบาลมีนโยบายอนุญาตให้มิชชังถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ได้ในจังหวัดอื่น ก็ยินยอมให้นำที่ดินที่ตั้งวัดรวมกับที่ดินสำหรับทำประโยชน์ โดยถัวเฉลี่ยกันแต่ไม่เกินเพดานตามที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้ในขณะประกาศใช้บังคับ (คำนวณจากจำนวน ๒๑ เมือง/จังหวัด ตามแบบบัญชีที่ ๒ และให้เมือง/จังหวัดละ ๓,๐๐๐ ไร่)

(ข) กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนามีข้อสังเกตว่า แต่อดีตคณะมิชชันนารีได้เดินทางเข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย ในระยะแรกยังมีคริสต์ศาสนิกชนจำนวนน้อยและบาทหลวงที่อยู่ประจำวัดจำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพตนเอง มิชชังจึงมีสิทธิถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ให้บาทหลวงได้เลี้ยงชีพ เพื่อทำไร่ ทำนา ทำสวน โดยจะทำเองหรือให้เช่าก็ได้ แต่ในปัจจุบันวัดมีรายได้จากการบริจาคทรัพย์สินของคริสต์ศาสนิกชนมากขึ้นและมีการบริหารจัดการแต่ละวัดภายในมิชชังเอง จึงอาจไม่มีความจำเป็นต้องมีที่ดินทำประโยชน์ตามเพดานสูงสุดข้อ (ก) แล้ว ทั้งนี้ ในขณะที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๘ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๒ รัชกาลที่ ๕ ทรงพระราชทานที่ดินสำหรับทำประโยชน์โดยกำหนดเพดานจำนวนที่ดินจังหวัดละไม่เกิน ๓,๐๐๐ ไร่ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๗ ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกา ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ทรงพระราชทานโดยลดเพดานลงเหลือจังหวัดละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ดังนั้น สภาพสังคม การเมือง การปกครอง หรือการต่างประเทศที่เกิดขึ้นในรัฐบาลแต่ละยุคสมัย เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อนโยบายของรัฐบาลในการกำหนดเพดานจำนวนที่ดินนี้

๑.๓ สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือการหักลดหย่อนค่าใช้จ่ายต่างๆ

เมื่อวัดได้จัดตั้งขึ้นหรือได้รับการรับรองให้เป็นวัดโดยชอบด้วยกฎหมายตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในร่างระเบียบนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิต่างๆ เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ ไม่ได้มีสิทธิดีไปกว่าศาสนสถานในศาสนาอื่น ซึ่งรวมไปถึงสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือการได้รับประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีของคริสต์ศาสนิกชนที่บริจาคเงินให้แก่วัด

๒. ขั้นตอนการจัดตั้งวัดคาทอลิกในปัจจุบันมีการดำเนินการอย่างไร และจะได้รับสถานะเป็นวัดคาทอลิกเมื่อใด จำเป็นต้องขออนุมัติจากรัฐบาลหรือไม่

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดการจัดตั้งวัดไว้ในข้อ ๑๐ ให้มิชซังจะหาที่ดินแห่งใดๆ เพื่อใช้ในการตั้งสถานวัดบาทหลวง หรือสถานพักสอนศาสนาขึ้นใหม่ มีขนาดที่ดินตามที่ต้องการใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ที่กล่าวนี้ ก็ทำได้ตามปรารถนาแต่เมื่อมิชซังประสงค์จะตั้งสถานวัดบาทหลวง ขึ้นใหม่ในเมือง ซึ่งยังไม่ได้มีอำนาจที่จะถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ให้แก่มิชซังนั้นแล้ว ก่อนที่จะตั้งสถานวัดบาทหลวงขึ้นนั้น ให้ทำเรื่องราวฉบับ ๑ ร้องขอต่อรัฐบาล ชี้แจงข้อความตามประสงค์ที่จะตั้งสถานนั้น ดังนั้น การจัดตั้งวัดแห่งใดขึ้น มิชซังต้องจัดหาที่ดินสำหรับจัดตั้งวัดนั้นก่อน แบ่งเป็น ๓ กรณี ดังนี้

๒.๑ กรณีจัดตั้งวัดบนที่ดินของมิชซัง สามารถจัดตั้งได้โดยมีขนาดที่ดินตามที่ต้องการ แต่มิชซังต้องยื่นรายงานต่อเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงนครบาล ตามเนื้อที่ซึ่งอยู่ในกระทรวงนั้น ในเรื่องที่ดินที่ตั้งหรือเลิกถอนสถานวัดบาทหลวงและสถานพักสอนศาสนาซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปีที่ล่วงแล้วมาตามข้อ ๒๐ ทั้งนี้ ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มิชซังได้ยื่นรายงานตามข้อ ๒๐ จึงยังไม่ได้มีการรับรองวัดที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้วจากรัฐบาล

๒.๒ กรณีจัดตั้งวัดบนที่ดินอื่นในจังหวัดที่ได้รับอนุญาตให้ถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ได้ มิชซังต้องจัดหาที่ดินสำหรับจัดตั้งวัดและยื่นขอการได้มาซึ่งที่ดินเป็นของมิชซังก่อนตามประมวลกฎหมายที่ดิน ประกอบกับข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจะตั้งวัดได้และมิชซังต้องยื่นรายงานตามข้อ ๒๐ ด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติมิชซังได้ขอการได้มาซึ่งที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว แต่ไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้วัดที่จัดตั้งขึ้นแล้ว ยังไม่ได้รับการรับรองจากรัฐบาล รวมทั้งไม่ได้มีการยื่นรายงานตามข้อ ๒๐ ด้วย

๒.๓ กรณีจัดตั้งวัดบนที่ดินในจังหวัดที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ได้ ก่อนที่จะตั้งวัดแห่งใดขึ้น มิชซังต้องจัดหาที่ดินสำหรับจัดตั้งวัดในจังหวัดนั้นและให้ทำเรื่องราวฉบับ ๑ ร้องขอต่อรัฐบาล เมื่อได้รับอนุญาตแล้วมิชซังสามารถขอการได้มาซึ่งที่ดินนั้นเป็นของมิชซังตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ และต้องยื่นรายงานตามข้อ ๒๐ ด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งวัด ประกอบกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอจัดตั้งวัดยังไม่มี ความชัดเจน มิชซังจึงดำเนินการยื่นขอการได้มาซึ่งที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแต่ไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้วัดที่จัดตั้งขึ้นแล้ว ยังไม่ได้รับการรับรองจากรัฐบาล รวมทั้งไม่ได้มีการยื่นรายงานตามข้อ ๒๐ ด้วย

การจัดตั้งวัดทั้ง ๓ กรณีดังกล่าวข้างต้น จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ให้สถานวัดบาทหลวงนั้นเป็นที่ตั้งอยู่ประจำแห่งหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลอนุญาตแล้ว

๓. วัดที่ตั้งขึ้นใหม่ในจังหวัดที่ยังไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะ ฐานะของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม ตามกฎหมาย ร.ศ. ๑๒๘ ได้มีการจัดตั้งตามกฎหมายใด เป็นไปตามขั้นตอนพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

จากหลักการและแนวทางปฏิบัติของการจัดตั้งวัดตามประเด็นข้อ ๒.๓ เมื่อวัดนั้นยังไม่ได้ รับการอนุญาตจากรัฐบาล จึงไม่ใช่วัดที่ถูกตั้งตามกฎหมาย แต่ถือว่าเป็นวัดตามความเชื่อของหลักศาสนจักร และคริสต์ศาสนิกชนเท่านั้น

๔. ร่างระเบียบ ข้อ ๑๕ มีเจตนาเพื่อรับรองให้วัดที่ตั้งขึ้นใหม่ในจังหวัดที่ยังไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะ ฐานะ ของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยามตามกฎหมาย ร.ศ. ๑๒๘ มีสถานะเป็นวัดคาทอลิกที่ชอบด้วยกฎหมายในลักษณะเป็นบทเฉพาะกาลใช่หรือไม่

จากหลักการตามประเด็นข้อ ๒ และข้อ ๓ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า มิชซังได้จัดตั้งวัดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นวัดตามกฎหมายจากรัฐบาล ซึ่งเป็นวัดตามความเชื่อของหลักศาสนจักรและคริสต์ศาสนิกชนเท่านั้น นอกจากนี้มิชซังยังได้จัดตั้งสถานพักสอนศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่จำเป็นต้องขอให้รัฐบาลอนุญาตก่อนตามข้อ ๑๐ วรรคท้าย ซึ่งความแตกต่างระหว่างสถานวัดบาทหลวงและสถานพักสอนศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดไว้ในข้อ ๘ ให้สถานวัดบาทหลวงนั้นเป็นที่ตั้งอยู่ประจำแห่งหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลอนุญาตแล้ว มีที่เหล่านี้รวมอยู่ด้วยในจังหวัดนั้น คือ ที่วัด ที่ป่าช้า ที่อยู่ของบาทหลวง และมักมีที่โรงเรียนเด็กผู้ชาย โรงเรียนเด็กผู้หญิง โรงเรียนเล็ก โรงเรียนศาสนา และโรงพยาบาล ส่วนสถานพักสอนศาสนานั้น มีที่เหล่านี้รวมอยู่ด้วย คือ โรงสวด ที่พักของบาทหลวงเวลาไปตรวจสถานพัก และมักมีโรงเรียนศาสนาหรือโรงทำการกุศลอย่างอื่นๆ

ดังนั้น ร่างระเบียบ ข้อ ๑๕ จึงเป็นบทเฉพาะกาลสำหรับรับรองวัดที่ได้จัดตั้งขึ้น และมีความเหมาะสมที่จะตั้งเป็นวัดในสถานวัดบาทหลวงได้เท่านั้นโดยมีองค์ประกอบ เช่น ที่วัด ที่ป่าช้า ที่อยู่ของบาทหลวง หรืออาจมีที่โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นต้น โดยไม่ได้รับการรับรองให้เป็นวัดให้ถูกต้องตามกฎหมายทุกแห่ง หากวัดแห่งใดยังไม่มี ความเหมาะสมจะไม่ได้รับการรับรองตามร่างระเบียบข้อนี้ แม้ต่อมาปรากฏว่าวัดแห่งนั้นมีความเหมาะสมที่จะตั้งเป็นวัดในสถานวัดบาทหลวงได้ ก็ต้องยื่นขออนุญาตจัดตั้งวัดใหม่ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในร่างระเบียบนี้ต่อไป

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนามีข้อสังเกตว่า แม้การได้มาซึ่งที่ดินที่เป็นที่ตั้งวัดและจำนวนที่ดินที่ตั้งวัดเป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๘๔ ตามประเด็นข้อ ๑.๑ ส่วนการได้มาซึ่งที่ดินสำหรับทำประโยชน์แก่มิชซังเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามประเด็นข้อ ๑.๒ แต่เป็นที่น่าสนใจว่าการจัดตั้งสถานพักสอนศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ไม่จำเป็นต้องขอให้รัฐบาลอนุญาตก่อนก็ตั้งได้ แต่ไม่มีอำนาจที่จะถือที่ดินสำหรับทำประโยชน์ให้แก่วัดนั้นได้ภายในเมืองที่ยังไม่มีสถานวัดบาทหลวงอยู่เท่านั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ วรรคท้าย โดยให้จำนวนที่ดินที่ตั้งสถานพักสอนศาสนามีขนาดตามที่มิชซังต้องการ ซึ่งยังไม่มีกฎหมายใดมากำหนดกรอบจำนวนที่ดินไว้เหมือนกับที่ดินสำหรับตั้งวัดที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๕๐ ไร่ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๘๔ นอกจากนี้ ข้อ ๑๓ ยังกำหนดให้ที่ดินสำหรับทำประโยชน์ไม่ให้เกิดจำนวนเนื้อที่ซึ่งตั้งสถานวัดบาทหลวงหรือสถานพักสอนศาสนาเข้ามารวมด้วย ดังนั้น จึงสมควรให้มิชซังยื่นรายงานจำนวนเนื้อที่และการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่ดินตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ต่อหน่วยงานรัฐ เพื่อเป็นข้อมูลดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงานนั้นต่อไป

๕. การขอพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ของร่างระเบียบ

สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย มีข้อเสนอเกี่ยวกับวัดที่จัดตั้งขึ้นแล้ว ส่วนใหญ่มีบาทหลวงพำนักอยู่ที่วัดเป็นประจำเพียง ๑ คน เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดจำนวน บาทหลวงที่อยู่ประจำวัด ประกอบกับจำนวนศาสนิกที่บวชเป็นบาทหลวงลดลง ดังนั้น หากมีการพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงความในข้อ ๑๐ (๓) ของร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว จากเดิมเป็น “มีบาทหลวงพำนักอยู่ที่ วัดคาทอลิกเป็นประจำไม่น้อยกว่า ๑ คน” ก็จะสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน และจะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อภาครัฐในการส่งเสริมและอุปถัมภ์ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทย ให้สมกับ เจตนารมณ์ของการร่างระเบียบและนโยบายของรัฐ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมการศาสนาได้นำเรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอิทธิพล คุณปลื้ม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

กรมการศาสนา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. ๐ ๒๒๐๙ ๓๗๑๐

โทรสาร ๐ ๒๒๐๙ ๓๗๑๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dralaw60@gmail.com

นายพจนาด ปัญญาศิลป์ ๐๖ ๒๕๕๔ ๘๙๓๕